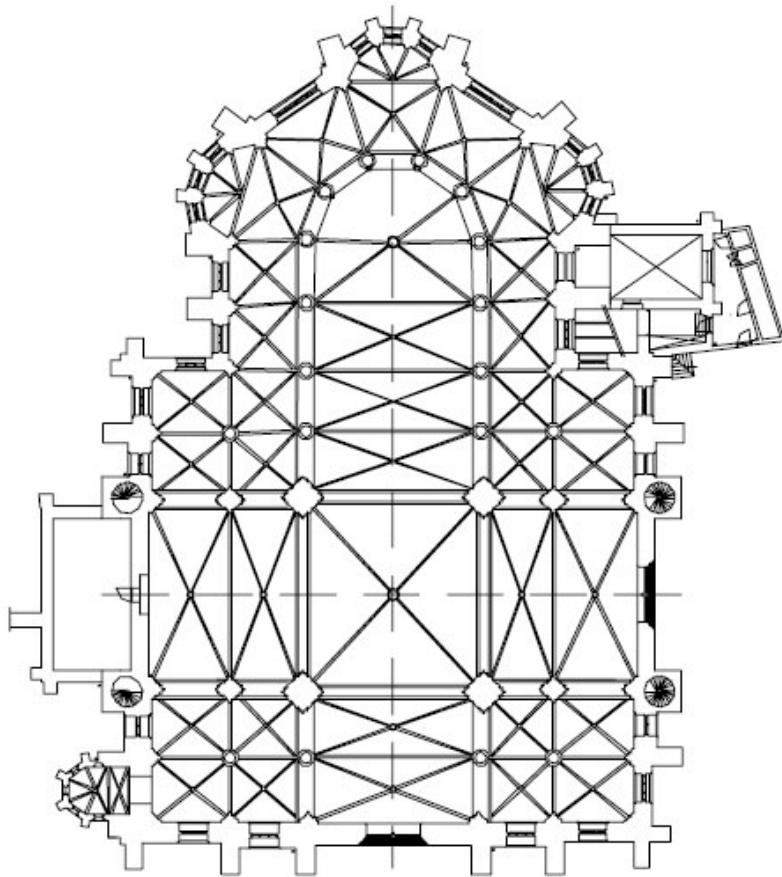

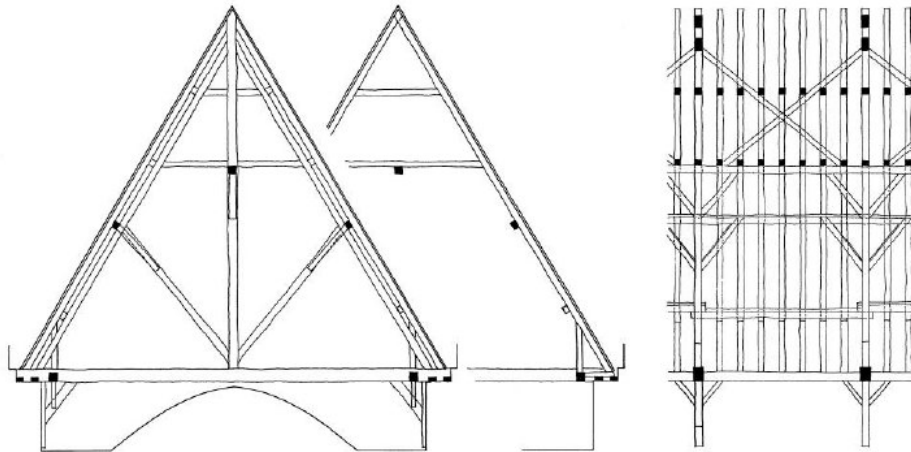
De Sint-Walburgakerk te Veurne

De Sint-Walburgakerk bestaat uit een dertiende-eeuwse koorpartij, gebouwd onder invloed van de Franse vroeggotiek, waartegen in het begin van de twintigste eeuw een transept en een vijfbeukig schip van twee traveeën werden gebouwd.

Het monumentale hoogkoor bestaat uit vier rechthoekige traveeën en een vijfzijdige apsis. De drieledige opstand ervan bestaat uit ronde zuilen met spitsbogen, een niet doorlopend triforium en bovenlichten met tracerwerk. Het hoogkoor is omgeven door nevenkapellen en een deambulatorium, waarop ten oosten drie kranskapellen zijn uitgebouwd. Alle ruimten zijn overkluisd met bakstenen kruisribgewelven. Langs de buitenzijde is het hoogkoor gesteund door steunberen en luchtbogen. Het hoogkoor is aan de westzijde afgesloten door een tot in 1902 onafgewerkte transeptmuur met hoektorentjes.

De laat dertiende-eeuwse houtconstructie van het hoogkoor is de oudste nog bewaarde dakkap van de Westhoek. Ze is opgebouwd uit sporenparen met dubbele hanenbalken, versterkt door op travee-afstand aangebrachte ontdebeldde sporenparen met makelaar, die gordingen ondersteunen. Deze dakvorm zou in Vlaanderen de oudst bewaarde zijn, waarbij het gebruik van gordingen in de oorspronkelijke constructie aantoonbaar is. Merkwaardig is alvast dat nieuw eikenhout werd gebruikt voor de sporenparen en dat (van de romaanse dakkap afkomstig?) eikenhout werd hergebruikt voor de makelaars en de schoren. De gelijkenis tussen de kap van de Sint-Walburgakerk en deze van de kathedraal van Amiens, zette er Patrick Hoffsummer in 1998 toe aan om een dendrochronologische datering van het eikenhout uit te voeren. De veldata van het eikenhout kan worden gesitueerd tussen 1265 en 1275, wat verrassend is, aangezien tot dan algemeen werd aangenomen dat het hoogkoor pas omstreeks 1313 werd afgewerkt.

De dwarsbeuk en het schip werden tussen 1902 en 1907 gebouwd naar een ontwerp van de Gentse architect August Van Assche. Deze kerkuitbreiding werd volledig in de stijl van het hoogkoor uitgewerkt, zowel in plan als in opstand. Middenbeuk en transeptarmen zijn duidelijke kopieën van de hoogkoortraveeën, de dubbele zijbeuken zijn gekopieerd naar deze van het koor met de nevenkapellen.

De heden uitgevoerde werken kaderen in een algehele restauratie van de kerk, die in 1995 met de opmaak van een diagnosesnota werd aangevat. De chronologie van de werken is als volgt :

- 1997 fase 1 - dringend herstel van twee vensters in de westgevel van het noordtransept
- 2002 fase 2 - restauratie hoge daken
- 2003 fase 3 - restauratie glasramen grote transeptvensters en westvenster schip
- 2007 fase 4 - restauratie lage daken en gevels
- 2007 fase 5 - restauratie glasramen
- ? fase 6 - technische uitrustingen
- ? fase 7 - interieurrestauratie

benoît Delaey
conservatiearchitect